

- 17 -

ČESKÁ REPUBLIKA - OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 20/1044, 112 97 Praha 1

tel. 221 729 311

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

NAŠE ZNAČKA: 43 Si 112/2023

VAŠE ZNAČKA: ///

VYŘIZUJE: XXXXXXXXX

DNE: 29. května 2023

Screening Solutions s. r. o.

Vážení,

ve věci Vaší žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů ze dne 18. 5. 2023 zasíláme Vámi požadované rozhodnutí v anonymizované podobě včetně doložky právní moci.

Současně je vám doručováno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti týkající se účastníků řízení.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha-východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Fintou, Ph.D., LL.M. ve věci žalobce : DENCOP LIGHTING spol. s r.o., IČ: 25566130, sídlem Tečovská 1122, Zlín - Malenovice, advokátem Mgr. Petrem Olbortem, sídlem Nad Vývozem 4828, 760 01 Zlín, proti žalovanému [údaje o účastníkovi] advokátem doc. JUDr. Tomášem Gřivnou, Ph.D., sídlem Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1, o zaplacení 89.917,50 Kč

takto:

- I. Žaloba o zaplacení částky 89.917,50 Kč se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení v částce 18.150 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou dne 1.2.2016 domáhal po žalovaném zaplacení částky ve výši 89.917,50 Kč. Tvrdil, že žalovaný vykonával funkci jednatele ve společnosti [právnícká osoba] ([IČO]), když usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14.4.2009, č.j. [spisová značka] byl u dané společnosti zjištěn úpadek. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27.5.2015, č.j. [spisová značka] byl konkurs na majetek dlužníka zrušen, a to z důvodu, že byl pro uspokojení věřitelů nedostatečný. Žalobce do insolvenčního řízení vůči výše uvedené společnosti přihlásil pohledávky v souhrnné výši 1.509.145 Kč s tím, že insolvenční správce po jejich přezkoumání žalobcovy pohledávky nepopřel a zjistil. Žalobci se však nedostalo k úhradě jeho přihlášených pohledávek žádného plnění. Mezi pohledávky, které žalobci vůči výše uvedené společnosti vznikly, a které zůstaly v rámci insolvenčního řízení neuspokojeny, se řadí i pohledávky žalobce z titulu nároku na zaplacení kupní ceny z dodávek komponentů a materiálů pro svícen a neónové reklamy, když jedná se o pohledávky v souhrnné výši 85.953,50 Kč. Přestože insolvenční řízení bylo zahájeno na návrh samotného dlužníka (dne 20.3.2009), má žalobce za to, že žalovaný měl návrh podat ještě před uzavřením kupních smluv mezi dlužníkem. Žalobce je přesvědčen o tom, že pokud hospodaření dlužníka bylo trvale ztrátové, pak dlužník neměl přijímat další závazky,

nýbrž bylo povinností žalovaného přistoupit k ukončení podnikání dlužníka, neboť dlužník se ve stavu úpadku nacházel dříve. Žalobce dále odkázal na zákonná ustanovení § 98 a § 99 zákona č. 182/2006 S., insolvenčního zákona, z nichž dovozoval odpovědnost žalovaného za škodu vzniklou opožděným podáním insolvenčního návrhu, když žalovaného měla stíhat tato povinnost jako jednatele výše uvedené společnosti.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním doručeným soudu dne 23.6.2016, ve kterém uvedl, že nárok uplatněný žalobou co do důvodu a výše neuznává. Žalovaný uvedl, že jako jednatel výše uvedené společnosti za ní podal dlužnický návrh na zahájení insolvenčního řízení dne 20. března 2009, tj. bez zbytečného odkladu poté, co se z účetní závěrky za rok 2008 vypracované daňovým poradcem dozvěděl o stavu úpadku dlužníka a tak splnil povinnost, kterou mu ukládá ustanovení § 98 odst. 1 InsZ. Nesporným dokladem, že ani v předchozím období si žalovaný nemohl být ani při náležité pečlivosti vědom úpadku, jak vyžaduje § 98 InsZ, je i zprošťující rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10, ze dne 28. ledna 2015, sp. zn. 29 T 78/2014. Neexistují přitom žádné podklady pro opačné zjištění. Žalovaný dále vzněs námitku promlčení.

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti [právnícká osoba] soud zjistil, že společnost byla vymazána z obchodního rejstříku ke dni 6.8.2015, když právním důvodem byla skutečnost, že došlo ke zrušení konkursu z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek společnosti zcela nepostačující. Dále soud zjistil, že žalovaný byl v rozhodném období jednatelem předmětné společnosti.

Z výpisu z insolvenčního rejstříku společnosti [právnícká osoba], oddíl A, řízení do úpadku soud mimo jiné zjistil, že insolvenční návrh byl podán dne 20.3.2009.

Z usnesení Městského soudu v Praze č.j. [spisová značka] ze dne 14.4.2009 soud mimo jiné zjistil, že tímto usnesením byl zjištěn úpadek předmětné společnosti.

Z usnesení Městského soudu v Praze č.j. [spisová značka] ze dne 28.5.2009 soud mimo jiné zjistil, že tímto usnesením byl na majetek předmětné společnosti prohlášen konkurs.

Z usnesení Městského soudu v Praze č.j. [spisová značka] ze dne 27.5.2015 soud mimo jiné zjistil, že byl zrušen konkurs na majetek výše uvedené společnosti z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek společnosti zcela nepostačující.

Ze seznamů přihlášených pohledávek ve výši 83.677,50 Kč, 1.542 Kč a 4.698 Kč soud zjistil, že předmětné pohledávky byly přihlášeny ke dni 15.5.2009.

Při hmotněprávním posouzení věci soud postupoval v souladu s § 3028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a otázku promlčení posoudil dle příslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen, "OZ").

Podle ust. § 106 odst. 1 OZ právo na náhradu škody se promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Dle odst. 2 nejpozději se právo na náhradu škody promlčí za tři roky, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za deset let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

Podle ust. § 98 odst. 1 zákona č. 182/2006 S., insolvenčního zákona dlužník, který je právníckou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku. Tuto povinnost má i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ proto, že cena majetku náležejícího k podniku nepřevyšuje výši závazků náležejících k podniku; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik. Dle odst. 2 povinnost podle odstavce 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právníckou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka. Dle odst. 3 povinnost podat insolvenční návrh podle odstavců

1 a 2 není splněna, bylo-li řízení o insolvenčním návrhu vinou navrhovatele zastaveno nebo byl-li jeho insolvenční návrh odmítnut.

Podle ust. § 99 odst. 1 zákona č. 182/2006 S., insolvenčního zákona osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodalá insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti. Dle odst. 2 škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel. Dle odst. 3 osoba uvedená v odstavci 1 se odpovídá za škodu nebo jinou újmu podle odstavce 2 zproští, jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat.

Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalovaný v rozhodné době působil ve spol. [právní osoba] jako jednatel. Dne 20.3.2009 bylo zahájeno vůči výše uvedené společnosti insolvenční řízení na základě podaného insolvenčního návrhu. Na základě usnesení Městského soudu v Praze č.j. [spisová značka] ze dne 14.4.2009 byl zjištěn úpadek předmětné společnosti. Usnesením Městského soudu v Praze č.j. [spisová značka] ze dne 28.5.2009 byl na majetek předmětné společnosti prohlášen konkurs. Na základě usnesení Městského soudu v Praze č.j. [spisová značka] ze dne 27.5.2015 byl zrušen konkurs na majetek výše uvedené společnosti z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek společnosti zcela nepostačující.

Jestliže se účastník občanského soudního řízení dovolává promlčení, nemůže soud promlčené právo přiznat a žalobu v takovém případě zamítne, to platí i u pohledávky žalobce z titulu náhrady škody za opožděně podaný insolvenční návrh žalovaným, pokud zjišťování předpokladů pro posouzení důvodnosti námitek promlčení je hospodárnější, než zjišťování existence resp. neexistence nároku žalobce. Soud v daném případě dospěl k závěru, že posuzování důvodnosti námitek promlčení je pro daný případ hospodárnější, než zjišťování existence resp. neexistence nároku žalobce.

Po posouzení námitek promlčení dospěl soud k závěru, že tato je opodstatněná. Neboť insolvenční návrh vůči výše uvedené společnosti byl podán dne 20.3.2009 a rozhodným okamžikem pro počátek běhu objektivní promlčecí doby v případě uplatnění nároku na náhradu škody dle ust. § 99 insolvenčního zákona je právě den podání insolvenčního návrhu, neboť od tohoto dne již případný pokles míry uspokojení věřitelovi pohledávky z majetku dlužníka nelze odvozovat od porušení povinnosti podat insolvenční návrh (srov. např. rozsudek NS ČR 29 Cdo 1212/2016). Objektivní tříletá promlčení doba ve smyslu ust. § 106 odst. 2 OZ tedy počala běžet dnem podání insolvenčního návrhu – tj. dnem 20.3.2009 a ke dni podání žaloby (tj. ke dni 1.2.2016) již marně uplynula.

Soud tak uzavřel, že žalobci nelze přiznat jím uplatněnou pohledávku na zaplacení 89.917,50 Kč, neboť tato je již promlčena, proto žalobu zamítl.

Vzhledem k výsledku dokazování a z důvodu procesní ekonomie soud neprovedl další důkazy označené žalobcem a pro nadbytečnost soud neprovedl ani důkazy označené žalovaným.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení v celkové výši 18.150 Kč, která sestává z odměny za zastupování žalovaného advokátem ve výši 14.100 Kč podle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za tři úkony právní služby dle § 11 odst. 1 citované vyhlášky po 4.700 Kč (příprava a převzetí věci, odpor ze dne 17.5.2016, účast na jednání dne 16.1.2017) a z částky 900 Kč představující paušální náhradu hotových výdajů za tři úkony právní služby podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky a 21 % DPH ve výši 3.150 Kč podle § 137 odst. 3 o.s.ř. O splatnosti náhrady nákladů řízení k rukám zástupce žalovaného soud rozhodl podle § 149 odst. 1 o.s.ř. Za podání ze dne 23.6.2016 nepřiznal soud

žalovanému žádnou náhradu nákladů řízení, neboť zde uvedená tvrzení měla být obsažena již v odporu, za který mu náhrada byla přiznána; soud tak předmětný úkon nepovažuje za účelně vynaložený. Za účelně vynaložený úkon soud rovněž neshledal úkony spojené s nahlížením do spisu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se oprávněný domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 16. ledna 2017

JUDr. Martin Finta, Ph.D., LL.M.
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne: výrok I. dne 28.2.2017, vykonatelnost dne 6.6.2017, výrok II. dne 31.5.2017, vykonatelnost dne 6.6.2017 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Praze ze dne 28.4.2017, čj. 25Co 155/2017-75. Doložku právní moci vyznačila dne 29.5.2023
XXXXXXXXXX.